

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359385264.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Eller man mindes Marcuskirken i Venedig. Første Gang man ser den, studser man et Øjeblik udenfor over dens øster landske Façade, dens lyse Kupler, dens underlige Buer, som hviler paa korte, sammenknippede, over hinanden optaarnede Søjler af rødt og grønt Marmor. Man kaster fra Pladsen af et Blik paa de ydre farverige Mosaiker paa Guldgrund og træder saa ind. Det første Indtryk er: «Hvad er dog dette, det er jo lutter Guld, Guldkupler og Guldvægge.» De fine Guldmosaikstifter, hvoraf alle Billedernes Baggrund bestaar, danner en eneste 150 Guldflade. Falder en Solstraale ned, frembringer den lyse tindrende Guldpletter paa den mørkere Guldgrund og hele Kirken flammer. Det af Ælde bølgeformige Gulv er sammensat i Mosaik af rødt, grønt, hvidt og sort Marmor. De rødlige Marmorsøjler har Kapitæler af forgyldt Bronze. De smaa Buevinduer har hvidt og ikke broget Glas; thi broget Glas vilde ikke klæde til denne Pragt; det er godt for mindre rige Kirker. Søjlerne afløses af uhyre, firkantede, vel seks Alen tykke Piller af grønligt Marmor, der bærer Halvbuer i Guld, og hver Kuppel hviler paa fire slige gyldne Halvbuer. De mindre Søjler, der bærer Altrene, Korene o. s. v., er af grønt og rødspættet Marmor, somme Tider af Alabast, og da gennemsigtige. Alt det lavere beliggende Marmor er for det Meste højrodt, f. Eks. alle de Sæder eller Bænke, der gaar rundt om Pillerne og langs ad Siderne. Den hele Kirke har, som naturligt er i denne By, i hvis Malerskole Formen saa ganske er Farven underkastet, en rent malerisk, ingen arkitektonisk Karakter. Som den ligger der med sine forgyldte Ornamentter, sine indlagte Stole, sine fuldendt skønne Broncer, sine gyldne Statuetter, Kandelabre og Kapitæler ligner San Marco en dejlig, hvilende Byzantinerinde, pragtelskende, tungt belæst med Guld, Perler og funklende Diamanter, med den rigeste Brokade, der dækker hendes østerlandske Løjbænk.